

JUHANNUSPÄIVÄ (JOHANNES KASTAJAN PÄIVÄ 21.6.2014)

Lk.1:57-66

Mikähän tästä lapsesta tulee?

Valokuvaus on valon kuvaamista. Valoa voidaan kuvata varjon avulla. Mustavalkoiset kuvat kestävät aikaa, sillä mustan ja valkoisen väliin tunkevat kaikki harmaan eri sävyt, valöörit. Harmaa on hyvä väri.

Minua väkevämpi

Johannes Kastajan elämän tehtävänä on kuvata valoa, olla Jeesuksen varjo.

"Minun jälkeeni tuleva kulkee edelläni, sillä hän on ollut ennen minua."

"Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi."

"Minä kastan teidät vedellä mutta on tuleva minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella."

"Sinä käyt Herran edellä ja raivaat hänelle tien."

Johanneksen elämä on linkitetty Jeesuksen varjoon. Kirkkomme evl.fi -sivuilta löytyvä sanasto 'Aamenesta öylättiin' kuvaakin Johanneksen Jeesuksen edelläkävijänä, jonka tehtävänä oli valmistaa tälle tietä. Johannes mainitaan Jeesuksen serkkuna joka saarnasi nimensä (Johannes = Jumala on armollinen) mukaisesti Jumalan armollista hyvyttä, pelastusta ja syntien anteeksiantamusta. Hän on siis (VT:n profeettojen Jesajan ja Malakian mainintojen mukainen) tien raivaaja ja Herran edelläkävijä.

Tämä tulkinta ei tee täyttä oikeutta Johannekselle. Luukas esittää hänet Jeesuksen sukulaisena, mutta Johanneksen evankeliumin mukaan miehet eivät tunne toisiaan entuudestaan (Joh.1:31, 33). Johannes Kastaja on oikeastaan 'upottaja' painaessaan omakätisesti kastettavat pinnan alle. Jeesus tulee myös 'parannuksen kasteelle' ja alkaessaan itsekin (tai hänen oppilaansa) kastaa saa aikaan konfliktin Johanneksen (tai tämän seuraajien) välillä. Konfliktista näkyviä jäänteitä löytyy useammasta kohdasta evankeliumeja (Joh.3:22-26; Lk.7:18-28).

Jeesuksen ensimmäiset seuraajat nousevat Johanneksen oppilaspiiristä (Joh.1:35-42). 'Armollista hyvyttä' enemmän Johannes saarnaa koston päivää (Mt.3:7-12). Johanneksen synkät parannussaarnat muuttuvat Jeesuksen puheissa Jumalan valtakunnan esiinmurtautumiseksi, väkivallan ja tuhon saarna toivon evankeliumiksi.

Evankeliumiteksti ennättää jo arvioimaan Johanneksen merkitystä: 'Mikähän tästä lapsesta tulee?' Kristillisellä kirkolla on vastaus valmiina.

Tässä ja nyt

Saman kysymyksen edessä olemme jokaisessa kastetoimituksessa. 'Mikähän tästä lapsesta tulee?' Kysymys on falski. Lapsi on jo. Jotakin. Vanhemmat eivät ehdi kurkottaa tulevaan vaan elävät lapsen tuoman uuden todellisuuden kanssa tässä ja nyt.

Osa lapsista ei koskaan ennätä aikuisiksi. Osa ei koskaan kykene tekemään tuottavaa työtä. Osan ainoa saatu todistus on erityisten oppijoiden rippikoulun päästötodistus. Niin, ja osa lapsista tekee työtä liikaakin.

Kysymys 'mikähän tästä lapsesta tulee' on mieletön. Näin lapsesta tulee toiveidemme täyttymä, oman elämän jatke. Meidän varjomme.

Analyttisen psykologian perustaja C.G. Jung puhuu varjon käsitteestä tarkoittaen sitä persoonallisuuden osaa, jonka ihminen on kieltänyt tai tukahduttanut ihanneminänsä takia. Varjo meissä on siis elämätöntä elämää, jonka kohtaa etenkin keski-iässä. Jos emme tunnista omaa varjoamme, heijastamme sen helposti muihin ihmisiin. 'Mikähän tästä lapsesta tulee?'

Eteenpäin

Perhe lähti lomalle Maltan Vallettaan. Ennen matkaa tutustuttiin matkakohteisiin. Vanhemmat arvelivat, että aikaa vierähtäisi huvipuistossa. Kuusivuotiaan pojan mieleen oli netistä katsotuista kuvista jäänyt maalaus Pyhän Johanneksen kirkosta. Sen hän halusi välttämättä nähdä ja sinne myös mentiin.

Caravaggion mestarillisessa maalauksessa Johannes on juuri menettämäisillään päänsä. Varjot ovat maalauksen laidalla ja Johannes Kastaja valokeilassa. Siinä on riittävä vastaus kysymykseen 'mikähän tästä lapsesta tulee?'

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/42/Michelangelo_Caravaggio_021.jpg

Kuva löytyy myös yllä olevasta osoitteesta.